

prebodli, in zaradi njega se bodo bili na prsi vsi narodi na zemlji» piše Janez v Razodetju 1,7. Ko je Neil A. Armstrong 20. julija 1969 kot prvi človek stopil s svojo nogo na luno, je temu dogodku pred televizorjem sledilo 500 milijonov ljudi. Lady Diana je svoje življenje izgubila v prometni nesreči. Ko je 6. septembra 1997 v Londonu bil do tedaj največji pogreb vseh časov, je tej ceremoniji pred televizorjem sledilo 2,5 milijarde ljudi – štirideset odstotkov svetovnega prebivalstva! Zaradi tega je postal del svetovne zgodovine kot prvi »globalni pogreb«.

Toda za Jezusov prihod ni potrebna nobena kamera. Vsi ljudje bodo »live« doživeli ta največji dogodek svetovne zgodovine. Za vsakogar bo Jezus potem viden. To ne velja zgolj za svetovno prebivalstvo, ki bo tedaj živel, temveč tudi za vse generacije svetovne zgodovine. Tudi vsi bralci tega članka bodo prisotni. Potem je pomembno samo še edino vprašanje: h kateri skupini spadam? K trumi rešenih ali pogubljenih?

Jezus bo prišel nenadoma: »Kakor namreč pride blisk od vzhoda in posveti do zahoda, tako bo tudi s prihodom Sina človekovega« (Matej 24,27). V enem samem trenutku bo po vsej zemlji viden hkrati za vse. Ob katerem času se bo to zgodilo? Odgovor najdemo pri Luki 17,34: **»Tisto noč bosta dva na eni postelji; eden bo sprejet, drugi puščen.«** Torej ponoči!? Dve vrstici dalje pa piše: **»Dve bosta skupaj mleli (= dejavnost podnevi!): ena bo sprejeta, druga puščena.«** Ni mi znano, ali je tudi odkritelj Amerike Kolumb poznal ta besedila. Iz tega bi lahko sklepal takole: Če se bo ponovni prihod dogodil v enem samem trenutku, Sveto pismo pa to opisuje kot dogodek podnevi in ponoči hkrati, potem se to lahko zgodi zgolj na krogli. Lahko torej odjadram na zahod in kljub temu prispem na vzhod. Omembe vredno je, da je evangelist Luka pisal te besede v času, ko ljudje še niso imeli pojma o kroglasti obliki zemlje.

Ti dve vrstici kažeta še nekaj bistvenega. Pri ponovnem prihodu se bo človeštvo delilo na dvoje: razlika je med sprejetimi in zavrženimi. S tem je nakazan pravi problem

človeštva. Šteje samo eno vprašanje: sodim med rešene ali med pogubljene?

Ste se že odločili?

Bog je vse ljudi ustvaril kot osebnosti, ki imajo na razpolago svobodno voljo. To nas jasno razlikuje od živali. Svobodna volja dovoljuje oboje – da se od Boga oddaljimo ali da se mu približamo. Bog je v Kristusu storil vse, da bi nam pokazal pot v nebeško kraljestvo. Kljub temu Sveto pismo zelo izrazito in svareče uči, da ne krenejo vsi na pot odrešenja. Kaj bi Bog tu lahko storil? Če bi nam vzel svobodno voljo, potem bi nas oropal naše osebnosti; bili bi stroji, marionete ali roboti, ki bi zgolj odslužili svoj vnaprej dani program. V tostranstvu kakor tudi v onstranstvu pa je volja pomemben del osebnosti. Od naše svobodne odločitve je zatorej odvisno naše večno bivanje.

Ali smo se že pripravili na ta prihajajoči dan? V prisposodbi o desetih devicah nas je Gospod Jezus svaril, naj bomo pripravljeni. Opozarja nas na to: vseh deset je bilo vendar »vernih«, trdno so verovale: poroka se bo dogajala! Kljub temu niso vse ravnale po svojem prepričanju. Le pet jih je doseglo cilj. Nepripravljenim pravi Jezus: **»Ne poznam vas!«** (Matej 25,12). S tem so zamudili vso svojo večnost. Zgodilo se je, kakor je nekoč dejal Heinrich Kemner: »Tudi s spanjem se lahko zazibamo v pekel.« Hermann Bezzel je roteče svaril: »Človek lahko odrgne cerkvene klopi in

se kljub temu pogubi.« »Verujoči«, ki zgolj pritrjujejo dejstvom, a jih ne uveljavljajo v svojem osebnem življenju, tvegajo večno življenje.

Vse tri ali nič

Mnogi ljudje vsako leto ob božičnem času na novo praznujejo Jezusa kot dete v jasliah. Pogosto ostane pri tem. Toda vsi trije simboli so nerazdružljivi. K Jezusu sodijo jasli njegovega učlovečenja, križ njegovega trpljenja z zmago vstajenja, ki je temu sledila, a tudi krona njegovega kraljevanja, ki bo pri njegovem ponovnem prihodu za vsakogar očitna. To je bil od vsega začetka Božji odrešenski načrt proti prakatastrofi tega sveta. Zadnja katastrofa, ki jo bodo doživeli ljudje brez Jezusa, je pekel. Na žalost bo terjala več človeških življenj, kakor vse druge katastrofe zgodovine, ta smrt pa bo trajala večno! Toda za božič, in ne samo tedaj, nas Bog čisto osebno vprašuje, ali želimo sprejeti darilo, ki ga sestavljajo jasli, križ in krona. Recite da, sprejmite odpuščanje grehov po Jezusu Kristusu in to utrdite v molitvi!

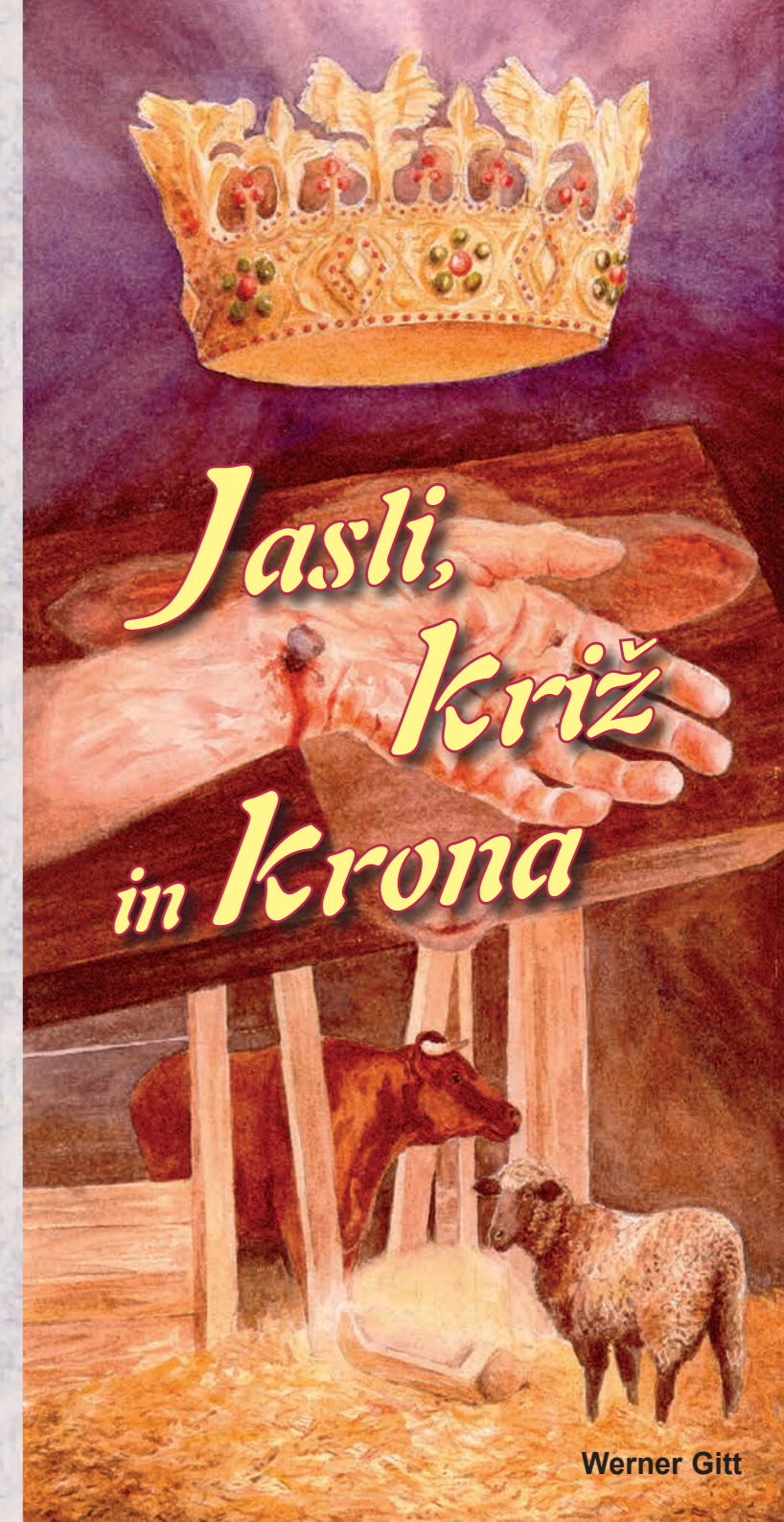
Direktor in profesor v pokoju
dr. inž. Werner Gitt

Naslov izvirne izdaje: Krippe, Kreuz und Krone
Avtorjeva domača stran: www.wernergitt.de
Iz nemščine v slovenščino prevedel: Tim Oliver Wüster
Naslovna stran: Elise Christian

Missionswerk Bruderhand
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0 Fax: -19; Homepage: bruderhand.de
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de

Nr. 122-28 – Slownisch/Slovenian – 1st edition 2007

Jasli, Križ in Krona

Werner Gitt

Jasli, križ in krona

Prakatastrofa

Vedno znova divjajo katastrofe na našem svetu: zaradi cunamija je decembra 2004 umrlo okoli 160 tisoč ljudi, potopitev ladje Titanic je terjala 1522 življenj, druga svetovna vojna pa je pustila za seboj 50 milijonov mrtvih. Prakatastrofa pa je bil izvorni greh v vrtu Eden. Ta je bil vzrok za vse druge katastrofe, ki so sploh kdaj vdrle v ta svet. Greh je povzročil ločitev človeka od Boga. Brez Boga pa človek zaide v vrtimec večne pogubljenosti. Če bi Bog spustil v nebesa zgolj en sam greh, potem bi tja prodrla tudi trpljenje in smrt, tega pa Bog noče.

To lomi Bogu srce: ljudje, ki jih je ustvaril in jih ljubi, so mu obrnili hrbet. S tem so si prislužili smrt. V pregovoru rečemo: »Proti smrti ni zdravila.« Celu nobena rastlina iz vrta Eden to ni! Ali ima morda Bog še sicer na voljo kako sredstvo?

Božja pomoč - poslal je svojega Sina

Toda Bog je že v vrtu Eden imel načrt za odrešenje in ga je – čeprav še zelo šifrirano – naznanil takoj po padcu: **»Sovrašтво bom naredil med teboj in ženo ter med tvojim zarodom in njenim zarodom. On bo prežal na tvojo glavo, ti pa boš prežala na njegovo peto«** (1. Mojzes 3,15). Veriga preroških izjav, ki nikoli noče prenehati, vedno znova namiguje na prihajajočega odrešenika, kakor recimo:

- **„Zvezda vzhaja iz Jakoba in žezlo [= znamenje oblasti] se vzdiguje iz Izraela“** (4. Mojzes 24,17).
- **„Ti pa, Betlehem Efráta, si premajhen, da bi bil med Judovimi tisočnijami: iz tebe mi pride tisti, ki bo vladal v Izraelu, njegovi izviri so od nekdanj, iz davnih dni“** (Miha 5,1).

Čisto zadnjo napoved odrešenika je prinesel angel, ko je Jožefu razodel rojstvo in ime nebeškega otroka: **»Marija,**

tvoja žena, ... bo rodila sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov« (Matej 1,20-21).

V zgodovini je šlo veliko oseb čez oder tega sveta, ki so si pridobile ime med ljudmi: cesarji in kralji, pesniki in filozofi, guruji in čarovniki, »dobri« in »slabi«. Nikoli pa svet ni videl kakega boga – dokler ni prišel božič. Dete v jaslih ni bilo takšen bog, kakršnega so si predstavljali Grki na Olimpu ali Germani v Walhallu. Ta je bil edini, ki je lahko rekel: Jaz sem Stvarnik, po katerem je vse narejeno (Janez 1,1+3); **»Jaz sem resnica«** (Janez 14,6), **»Jaz sem dobri pastir«** (Janez 10,11), **»Jaz sem vrata«** [v nebesa] (Janez 10,9).

Kakšno pot je ubral v ta svet? Mar je prišel z rompom in pompom ali ropotajočim bobnenjem? Mar je prišel z nebeškimi trumami? Ne! Bog je izbral neporočeno žensko iz Izraela – Marijo –, ki je našla milost pri njem, da bi rodila Božjega Sina. S tem je tudi prese-netil Jude, ki so o svojem Mesiju imeli npr. tele preroške besede v ušesih: **»Glej, tvoj kralj prihaja k tebi«** (Zaharija 9,9), ali **»Razdro-**

bilo in pokončalo bo [njegovo kraljestvo] vsa ta kraljestva« (Danijel 2,44). Zaradi tega niso pričakovali otroka v jaslih, ampak kralja! Ta naj bi nastopil z močjo ter izgnal Rimljane iz Izraela, postavil naj bi svojo rezidenco v Jeruzalemu in imenoval velike duhovnike in pismouke za ministre.

Toda tako Jezus ni prišel, zato pa so ga Judje odklonili. Spregledali so tista mesta v Pismu, ki so govorila, da mora najprej priti kot otrok: **»Kajti dete nam je rojeno, sin nam je dan«** (Izaija 9,5). Od tega Enega je odvisno, ali bomo večnost preživljali v nebesih ali v peklu. Za tega Mesijo so značilni trije simboli:

- **jasli** (simbolizirajo Jezusov prihod na ta svet)
- **križ** (simbolizira naše odrešenje, ki ga je Jezus za nas dosegel na križu)

- **krona** (simbolizira Jezusovo krono pri njegovem drugem prihodu kot kralj).

Ni križa brez jasli! Ni krone brez križa! Brez jasli in brez križa ni nebes za nas! Zato je moral naprej priti božič!

Kaj je spotikljivega na križu?

Kritiki krščanskega verovanja se vedno znova vprašujejo: Zakaj ta brutalna smrt na križu? V vaši veri se vse suče okoli naprave za usmrtitev. Ali Bog ni mogel ubrati blažje poti, da bi razčistil razmerje z ljudmi? Zakaj je bila pot sprave tlakovana s smrtjo, z bolečinami, s solzami in z žalovanjem? Ali ne bi bilo mogoče vse to urediti nekoliko bolj prijazno, estetsko in stilno? Mar ne bi Bog mogel preprosto zatisniti oči vpričo naših človeških pomanjkljivosti?

Noben »zakaj« ne zadostuje, ker podcenjuje greh. Zdi se mi, da je to bolezen našega časa. Samo s križa lahko razberemo, kar ni mogoče najti v nobeni knjigi filozofov in mislecev:

- Križ nam kaže, kako globoko razpoko je greh zasekal med Bogom in človekom. Ta prepad je tako neizmerno, da je njegova posledica pekel (Matej 25,46).
- Križ nam daje realistično predstavo tega, kako daleč gre Bog v svoji ljubezni do nas, namreč tako daleč, da si je s svojim Sinom Jezusom dobesedno odtrgal svoje najljubše od srca.
- Jezusov križ je najgloblje spuščanje Boga z neba v svet. Stvarnik vesolja in vsega življenja se da usmrtiti ko kak zločinec, ne da bi se branil. Kakšna visoka cena za greh! Toda zaradi tega lahko Jezus povabi k sebi vsakega grešnika: **»Kdor pride k meni, ga nikoli ne bom zavrgel«** (Janez 6,37). Velja pa tudi: Kdor ne pride, je pogubljen – celo večno!

- Križ zaznamuje tudi konec vseh človeških odrešitvenih poti. Zaradi tega je Jezus lahko tako izključno oznanjeval: **»Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni«** (Janez 14,6). Vse religije so vpričo križa zgolj lesketajoče se fatamorgane v puščavi pogubljenega človeštva.

Sporočilo božiča je skupaj s sporočilom križa edinstveno sporočilo odrešenja: **»Sin človekov je namreč prišel rešit, kar je izgubljeno«** (Matej 18,11).

Spet bo prišel

Jezus bo drugič prišel v ta svet. Potem pa ne več kot dete v jaslih, ampak kot kralj, sodnik in vladar tega sveta. Pri Mateju 24,30 je ta dogodek jasno napovedal: **»Tedaj se bo pojavilo na nebu znamenje Sina človekovega in tolkli se bodo po prsih vsi rodovi na zemlji. Videli bodo Sina človekovega priti na oblakih neba z močjo in veliko slavo.«**

Kakšen razlog za veselje! Stvarnik tega sveta se bo pojavil! Odrešenik sveta bo prišel! Zakaj pa piše v Razodetju 1,7: **»Zaradi njega se bodo bili na prsi vsi narodi na zemlji.«**? Zakaj vpijejo: **»In so rekli goram in skalovju: Padite na nas in skrijte nas pred obličjem njega!«** (Razodetje 6,16)? Mnogi teh so slišali v času svojega življenja o nujni odločitvi za tega Jezusa, toda rekli so »ne«! Zdaj pa so pogubljeni in ne morejo več ničesar revidirati. Zdaj je končno prepozno. Zato jokajo in tulijo.

Večina ljudi hodi po poteh, na katerih Jezusa ni. Domiselnost pri tem je zelo velika. Tako je recimo slovita ameriška igralka Shirley MacLaine, ki s svojim psom živi na ranču, rekla: »S svojim psom Terryjem imam celo lastnega boga ob strani – on je namreč reinkarnacija egipčanskega boga Anubisa, ki ima podobo psa. Morda je to slišati nekoliko čudno, toda Terry in jaz sva preživela že najmanj eno skupno življenje v starem Egiptu. On kot bogožival, jaz pa kot princesa. Zdaj naju je življenje ponovno združilo.«

Jezus bo ponovno prišel, tako da bo viden: »Glej, prihaja z oblaki in videlo ga bo vsako oko, tudi tisti, ki so ga